

al Hari, fakte. Tiu estis la unua vespero, kiam tio ne maltrankviligis je Hari. Hermiona foliumis sian tutan notaron, esperante trafi iun el la sorĉoj, kiujn ili celos nuligi. Hari kaj Ron ne parolis multe. Ambaŭ pripensis tion, kion ili estis farontaj.

Iom post iom la ĉambro malpleniĝis dum la homoj vagis al la litoj.

“Ĝustan tempon por alporti la mantelon,” Ron murmuris, dum Lij Ĝordan finfine foriris, streĉante sin kaj oscedante. Hari kuris supren al la malluma dormejo. Li prenis la mantelon el sia kofro, kaj tiam liaj okuloj trafis la fluton, kiun Hagrid donis al li pro Kristnasko. Li enpoŝigis ĝin por uzo je Lanuga — li ne sentis sin kantema.

Li kuris reen al la komuna ĉambro.

“Ni devas surmeti la mantelon ĉi tie, kaj certigi ke ĝi tute kovros la tri el ni — se Ŝteleti ekvidos solan vagantan piedon —”

“Kion vi faras?” demandis voĉo de la angulo de la ĉambro. Nevil aperis de malantaŭ fotelo, firme tenante la bufon Trevor, kiu ŝajne estis strebinta denove al libero.

“Nenion, Nevil, nenion,” diris Hari, haste kaŝante la mantelon malantaŭ sian dorson.

Nevil rigardis iliajn kulpaspektajn vizaĝojn.

“Vi iras denove eksteren,” li diris.

“Ne, ne, ne,” diris Hermiona. “Ne, tio. Kial vi ne enlitiĝu, Nevil?”

Hari rigardis la grandan pendolhorloĝon apud la pordo. Ili devis ne perdi pli da tempo, fakte eblis, ke Snejp jam lulkantas al Lanuga.

“Vi devas ne eliri,” diris Nevil, “oni kaptos vin denove. Oragrifo embarasiĝos eĉ pli.”

“Vi ne komprenas,” diris Hari, “tio ĉi ege gravas.”

Sed Nevil evidente firmigis sin por fari ion senesperan.

“Mi ne lasos vin fari tion,” li diris, rapide metante sin antaŭ la portreta truo. “Mi — mi luktos kun vi!”

“Nevil,” Ron eksplodis, “foriru de la truo kaj ne estu stultulo —”

“Ne nomu min stultulo!” diris Nevil. “Mi ne kredas, ke vi devas rompadu pluajn regulojn! Kaj vi mem kuraĝigis min alfronti homojn!”

“Klare, sed ne al *ni*,” diris Ron konsternite. “Nevil, vi tute ne scias, kion vi faras.”

Li faris paŝon antaŭen kaj Nevil faligis Trevor la bufon, kiu saltis eksterviden.

“Do, venu kaj provu bati min!” diris Nevil, levante siajn pugnojn. “Mi estas preta!”

Hari turniĝis al Hermiona.

“*Faru ion*,” li urĝis.